

Гроздана Олујић

Гроздана Олујић (Ердевик, Краљевина Југославија, 30. август 1934) је српски романијер, преводилац и антологичар, добитница Повеље за животно дело Удружења књижевника Србије (2004) и НИН-ове награде за најбољу књигу 2009. Њени романи и бајке доживеле су бројна издања у земљи, преведене су на двадесет осам светских језика и објављене у Русији, Украјини, Кини, Литванији, Енглеској, Француској, Шпанији, Мађарској, Финској, Индији, Данској, Холандији, Норвешкој, Пољској, Чешкој, Румунији, Немачкој, Сједињеним Америчким Државама... Добитница је НИН-ове награде за књижевност за 2009. годину за роман „Гласови у ветру“.

Гроздана Олујић данас живи и ствара у Београду, а почасни је грађанин града Осла, носилац данског витешког ордена Данеборг за заслуге на пољу књижевности.

Гласам за љубав

Роман Гласам за љубав, књижевнице Гроздане Олујић прича је о љубави и борби против једне конзервативне средине и њеног лажног морала. То је књига која вас може насмејати, расплакати, али и подстаћи да мало дубље размислимо о суштини човековог постојања. Неће то бити само роман који ћемо читати, већ и друг који ће нас научити много чему. Поруке у овом роману, Гроздана Олујић, само наговештава, а нама остаје да разумемо и схватимо њихову суштину. Роман не говори само о љубави и лажном моралу, већ и о томе колико су родитељи битни за наше одрастање и колико нам значи њихова љубав и подршка. Управо то што је најпотребније, главни лик, Слободан нема. Овај дечак доброг срца и заљубљиве природе својим понашањем и размишљањем покушава доказати да људи, већ једном, треба да престану живети под оклопом корњаче, за који мисле да ће их приказати бољим него што стварно јесу, скривајући њихове слабости, осећања и мане.

Али не, неће. Тај оклоп ће само накратко прикрити њихове неостварене жеље, тежње, немоћи. Једино уточиште и спас у средини у којој Слободан живи, за њега је Рашида, његов путоказ када се изгуби, сунце које га греје када му је хладно, његова девојка, сестра и друг. (Баш због тога, на крају романа, он креће да је тражи, како не би изгубио тако вредан драгуљ који треба сачувати по сваку цену.)

Због оца којем су љубавнице битније од њега, професора који спутавају његове разигране идеје и слободу мишљења, Слободан проналази спас у Рашидином загрљају, показујући спремност да се жртвује за остварење свих њених жеља. Својом непрестаном борбом против свих окова и стега једне провинције, у циљу остварења својих и Рашидиних снова, Слободан доказује да ти људи нису успели да засаде коров у његовом срцу и души. Није случајно што је ауторка овог дела свом главном актеру дала име Слободан. То име је симбол слободе, а његов носилац, кроз цели роман, својим бунтовничким духом, жели да буде слободан, како у љубави, тако и у поступцима, игри, размишљањима и уопште у животу. Посебан жар овом роману дају сликовити и живописни описи природе и реке Тисе. Ова река симболично представља Слободанов живот. Њени спрудови и неприступачна места су, заправо, његове препреке, а зелени брзаци представљају Слободанове идеале. Зато гласај за љубав. Зашто? Зато што се за њу се вреди борити и жртвовати.

Коментар читатељке: Волела бих да постоји више оваквих Слободана на Свету, живот би нам био много квалитетнији и лепши.